H I L E T A

Bere burua urkatu dauanarena

Sarrera-oharra

Arrasti on, senideok.

Une gogor eta negargarri baten gagoz alkarregaz. XX(r)en etxekoentzat, eroan-ezina; hainbeste eta hainbeste galdera sortzen deutsezana, eta danak erantzunik bakoak.

Gu eurak babesten, zer egin, zer esan, zer pentsatu ere ez dakigula…

Eta, erdi lotsaz-edo, inguru honetatik aspalditxo urrunduta bagagoz ere, XX(r)en etxekoak babestu guran.

Geugaz dago Jainkoa. Ez deusku ezer aurpegiratzen. Bere Semea jarten deusku aukeran.

Apaltasunez zabaldu daigun gure barrua, bera izan daiten argituko eta adoretuko gaituana. Egin daigun bat Jainkoaren errukiagaz.

Pazko Zuzia isiotzean

Iruntzi egin geinkeez bizitzako ilunpeek. Kristogan sinisten dogunok, haren biztuereak argitzen gaitula dinogu Pazko Zuzia isiotzean. Egin daigun hori abesti artean.

R/. B**iztu da Kristo, Aleluia. Guregan dago, Aleluia**.

—Gure gorputza dau-ta egoitza: Aleluia!
Orain berekin gaitu bat egin: Aleluia, Aleluia.
R/.

—Jaunari kanta, goresmen eman: Aleluia!
bai bihotz eta bai gorputzean; Aleluia, Aleluia.
R/.

Irakurgaia (Jb 3, 1-3.20-26)

Gauzak txarto joakuzanean inor erruduntzera joten dogu, edo baita Jainkoa madarikatzera ere. Jobek Jainkoari aurkeztuko deutso bere haserrea; baina bere ez-jakina autortuz jarriko da haren esku. Entzun.

Job liburutik 3, 1-3.20-26

Zabaldu eban, azkenean, Jobek ahoa
eta jaio zaneko eguna madarikatu eban.
Holan esan eban:
«Madarikatua jaio nintzaneko eguna
eta "Ume bat sortu da" esan ebeneko gaua!

«Zergaitik izten deutso Jainkoak
argia ikusten zoritxarrean dagoanari?,
zergaitik bizia emoten, atsekabea besterik ez dabenei?

Heriotzearen zain dagoz, eta ez jake heltzen,
altxorrak baino gogo biziagoz bilatu arren.
Pozez zorabiatuko lirateke,
hilobia aurkituko balebe.

Zertarako dau bizia, nondik jo ez dakian gizakiak,
Jainkoak urtenbide guztiak ixten deutsoez-eta?

«Negar-zotinak dodaz ogi,

urak lez, gainezka egiten dabe nire intziriek.
Izan be, zeri bildurrik handiena,
eta haxe jazoten jat;
zerk izutzen nauan gehien,
eta haxe datorkit gainera.

Niretzat ez da lasaitasunik, ez patxadarik;
atsedenik ere ez, egonezina besterik».
Azkenean, Jobek hauxe esan eutson Jaunari:
«Badakit dana daikezula zuk,
ez dagoala ezinezko egitamurik zuretzat.
Zeuk esana da:
“Nor da nire egitasmoa isilazo gura dauana,
ezer jakin barik?”
Bai, jakin barik egin dot berba
ulertu ezin dodazan misterioei buruz.
Entzutez baino ez zindudazan ezagutzen;
orain, neure begiz ikusi zaitut!
Beraz, damutzen naz esandakoaz,
hauts eta errautsetan jarrita».
Jaunak esana

Erantzun salmoa (Sal 102)

Ondo ezagutzen dauz Jainkoak gure makaltasuna eta mugak; horrexegaitik agertzen deuskuz errukia eta maitasuna. Egin daigun Jainkoaganako bidea salmo-otoitz honen laguntzaz.

R/ ERRUKI HUTSA DOGU JAUNA,
ERRUKIA TA MAITASUNA

Bihozbera eta errukiorra da Jauna,
hasarregatxa eta onginahiz betea.

Ez gaitu erabiltzen gure pekatuek merezi bezala,
ez deusku ordaintzen geure erruen arabera. R/.

Zelan aita seme-alabentzat errukior,
halan Jauna begirune deutsoenentzat errukitsu;
ondo daki-eta zerez garan eginak,
gogoan dau hautsa garala gu. R/.

Gizakia! Haren egunak bedarraren pareko,
zelaiko lorea lez da loratzen
eta, haizeak ikutu orduko, bat-batean galtzen,
egoan tokian lorratzik itzi barik. R/.
Jaunaren maitasuna, barriz, betidanik betidaino
begirune deutsoenentzat,
haren salbazino-asmoak belaunez belaun dirau
haren ituna gordetzen dabenentzat,
legeak gogoan hartu eta betetzen dabezanentzat. R/.

Ebanjelioa (14, 32-38;15,33-39)

Egin deiogun harrerea ebanjelioari, han agertzen jakun Jesusengan argitasuna eta adorea aurkitzeko, eta haregaz bat egiteko, Aleluia abestuz, zutunik.

(*Gorpuagaz edo errautsekaz danean…*)

ERRESPONSOAN

Hildako gure senideari azken agurra emotean, bateatua izan dala gogoratzen dogu uraz zipriztinduz; hantxe iragarri zan Jainkoaren

semea/alabea zala Jesukristorengan. Orain honen berbiztean esku hartzen dauala iragarriko dogu, itxaropenez, abesti artean.

Azken oharra

Gure atsekabean, eta beste edozein unetan ere, Jainkoak ez gaitu bertan-behera izten. Eroan daigun bere berbearen argitasuna eta bere maitasunaren gozoa. Eta izan daigun uste on: Aita dalako hartu dau senide izan dogun **XX**, betiraun osorako bere altzoan.